

29. dan

CERKEV SPREJME FATIMO ZA SVOJO

Že kmalu po prvih prikazovanjih so se v Irijski globeli začeli zbirati romarji iz cele Portugalske. Po sončnem čudežu pa se je tu začela nenehna procesija vernikov. Prihajali so od blizu in daleč, da bi si pri Mariji izprosili milosti v stiskah. Kleče pod črniko so ji zaupali svoje prošnje. Mnoge izmed njih so bile uslišane. Med videnji je Marija pastirčkom zaupala svojo željo, naj ji ljudje na tem mestu zgradijo kapelico. Fatimo je želela posvetiti v kraj mnogih milosti in po njih pritegniti ljudi k Bogu.

Romanja so razburjala oblast in nasprotnike Cerkve. Z zasmehovanjem in norčevanjem po časopisih so skušali vso zadevo ustaviti. Po sončnem čudežu so spoznali, da tako ne bodo uspeli. Odločili so se udariti s silo. Neko noč so prišli v Irijsko globel in posekali črniko.

Naslednji dan so v bližnjem mestu uprizorili sramotno procesijo. Med petjem bogokletnih pesmi so razkazovali posekano drevo in se norčevali iz romarjev. Lucija, ki je že zjutraj izvedela, kaj se je ponoči zgodilo, je hitro tekla na kraj videnja in presrečna ugotovila, da so se možje zmotili in posekali napačno drevo. Črnika, nad katero se je prikazala Marija, je ostala nepoškodovana. Oblast je poskušala še na druge načine. Organizirala je posebne shode, kjer so govorniki sovražno nastopali proti veri.

S pomočjo vojaške konjenice je skušala preprečiti romanja. Grozili so pastirčkom, posebno Luciji. A nič ni pomagalo. Romanja so se nadaljevala, pritiski oblasti pa so le še povečali gorečnost vernih.

Tudi Cerkvene oblasti so bile sprva zadržane o dogodkih v Fatimi. Potrebna so bila mnoga zaslišanja in preiskave, da se je potrdila resničnost prikazovanj. Leta 1921 je škof dovolil, da so v Irijski globeli obhajali prvo sveto mašo na prostem, dve leti zatem pa tudi v kapeli, ki so jo že tri leta prej na željo Marije zgradili romarji. Leta 1922 je bila ustanovljena preiskovalna komisija. Strokovnjaki so osem let proučevali videnja, preverjali vidce in njihovo življenje ter nadnaravne dogodke povezane s prikazovanji. Leta 1930 so preiskavo zaključili s poročilom, ki je ovrglo vsako možnost samoprevar, načrtnih prevar in delovanje hudega duha. Po posvetu s Svetim sedežem je škof Correia da Silva 13. oktobra 1930 potrdil verodostojnost prikazovanj in dovolil javno čaščenje fatimske Matere Božje. Na kraju prikazovanj so zgradili veličastno baziliko naše ljube Gospe rožnega venca.

13. maja 1931 so vsi Portugalski škofje ob navzočnosti duhovnikov in pol milijona vernikov kot prvi narod na svetu izpolnili naročilo fatimske Marije in posvetili svojo domovino njenemu brezmadežnemu Srcu. Portugalska je bila po tem dogodku deležna številnih milosti. Leto dni po posvetitvi je padla prostozidarska oblast, zamenjala pa jo je Cerkvi naklonjena vlada. Škofje so v naslednjih letih posvetitev večkrat obnovili. Druga svetovna vojna se Portugalske ni dotaknila. Prav tako je bila obvarovana pred komunizmom, ki je v povojnem času grozil vsej Evropi in je povzročil grozovito preganjanje Cerkve tudi v sosednji Španiji. Na Portugalskem je zacvetelo poglobljeno versko življenje.

Tudi Slovenski narod se je posvetil Marijinemu brezmadežnemu srcu. Leta 1943 so posvetili Ljubljansko škofijo. Jugoslovanski škofje, med njimi tudi slovenski, so se leta 1963 udeležili posvetitve v Rimu. Po tem dogodku so se odnosi med vlado in Cerkvijo v Jugoslaviji nekoliko izboljšali. V prvem letu osamosvojitve je bila Marijinemu brezmadežnemu srcu posvečena nova Slovenska država. Slovenski narod je od tedaj Marijin narod. V molitvi jo prosi naj blagoslavlja našo domovino.

NALOGA:

V družini zmolite desetko rožnega venca z željo, da bi Marija spremljala naš narod in Cerkev na Slovenskem ter da bi se ji pustili voditi.